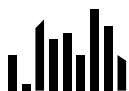

MARIKA ŠOPOSKÁ * BERENIKA KOHOUTOVÁ

Sedmilháčky

COSMOPOLIS

© Grada Publishing, a. s.

Text © Berenika Kohoutová, Marika Šoposká

Illustrations © Kristýna Nezvedová

MARIKA ŠOPOSKÁ * BERENIKA KOHOUTOVÁ

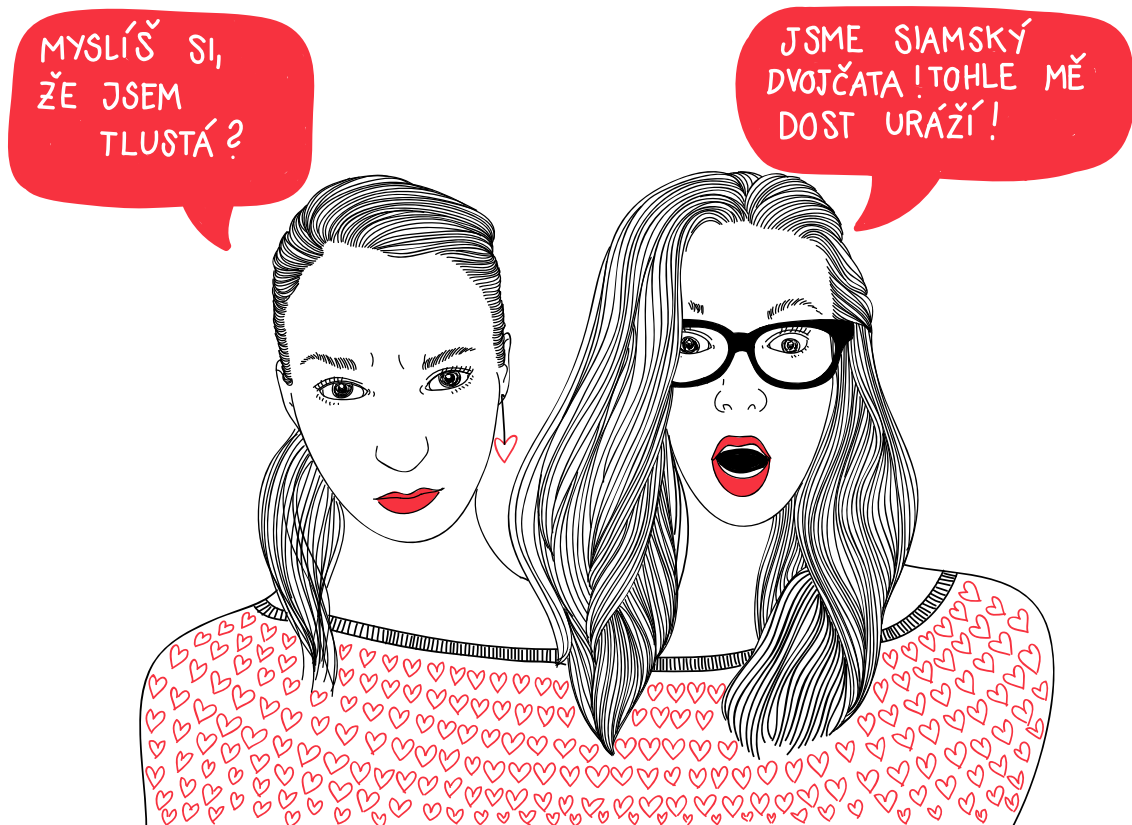
Sedmílhářky

Proč mám s Tebou blog, Mariko!

PÁTEK 15. SRPNA 2014

Nevim vlastně úplně přesně, jak chceme tenhle blog pojímat, Mari... Ale dohodly jsme se, že si nebudem kecat do toho, co bude která zveřejňovat. Můžu se klidně navzájem poslat do háje, rozčítit se nad kravinou, kterou poslala ta druhá... můžu se dojímat nad svým kamarádstvím... vlastně jsem trochu přesvědčená o tom, že za tu trapku, co má neustálou potřebu něco hulákat do světa, budu spíš já. Prostě jo, asi trpím nějakou poruchou fejsbůkový generace, kterou Ty zas až tak nemáš. Na druhou stranu... mnohem radši se budu zpovídat tady než na svém profilu. Víceméně

je to tak, že všechno zde je určený Tobě. Protože my dvě jsme v neustálém kontaktu...

Nejenže se pořád vídáme, ale vlastně jsme takový virtuální siamský dvojčata... řekla bych. No a já bych chtěla ty naše esemesky typu: „Doprdele, co to je zas za den, pojď na kafe!“ nebo: „Můžeš mi upřímně říct, jestli jsem tlustá? Nemluvim kvůli tomu se svojí matkou už tři hodiny.“ Tak nějak zfilozofičtět. Prostě že by k těm kravinám občas přibylo i nějaký zamyšlení... Protože jsme filozofky sedmilhářčího života!

Takže PROČ MÁM S TEBOU BLOG, MARIKO!

Protože nám oběma přijde škoda jen tak něco žvatlat do vzduchu, když z toho může něco vzniknout... a jak víš, pokoušely jsme se i o dost větší projekty, ale... už se radši nepokoušíme.

Protože jsi moje kamarádka, ségra, máma, táta, manželka a kolegyně.

Protože Tě chci občas veřejně štvát a chci, abys mi záviděla, když jsem na nějakém supr místě a Ty zrovna pracuješ!

Protože vás, co to budete číst, chceme občas veřejně štvát a chceme, abyste záviděli, když jsme spolu na nějakém supr místě a vy zrovna pracujete!

Protože se budem fotit.

Protože tohle беру jako takovej můj a Tvůj deník a líbí se mi představa, že máme zaznamenaný, o čem se bavíme.

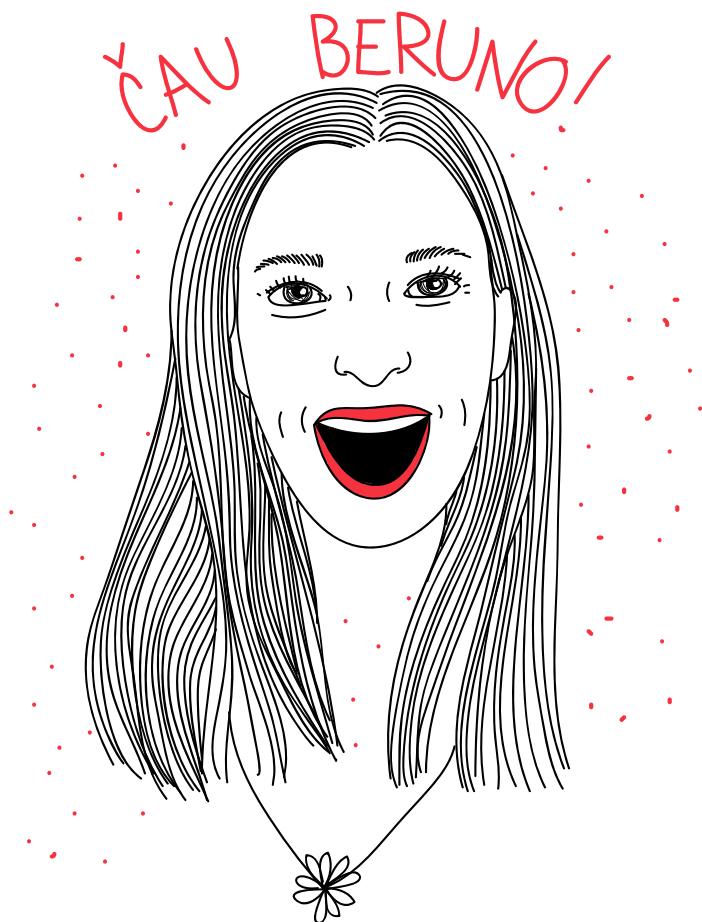
Protože Ty jsi: systematická, zodpovědná, pracovitá a Tvůj život se ubírá správným směrem a já jsem: chaotická, roztěkaná, líná a můj život se každý den změní tak o stoosumdesát stupňů a přijde mi, že by mohla bejt zábava to pozorovat.

– Takže jo. ... Hele, Mari? ... Já doufám, že se třeba kvůli tomu nepřestanem kamarádit...

 Tvá Berenika

Proč mám s Tebou blog, Bereniko!

PÁTEK 15. SRPNA 2014

Tak já, systematická, zodpovědná, pracovitá, jejíž život se ubírá správným směrem, mám teď problém s tím, že nejsem zvyklá psát nikde čárky a háčky, takže to bude první věc, o kterou obohatím svůj nověj blogerskej život.

Ale víš, proč nerada píšu něco na Facebook? Protože mám pocit, že vypouštím nějakou myšlenku do nespécifikovatelnýho, nikomu nepatřícího, a přece všema sdílenýho prostoru. Myšlenku, která se tam roztříští a pak si

ji chytne nebo okomentuje někdo, kdo je zrovna online nebo mě má zrovna rád, nebo někdo, kdo mě rád nemá, zdeformuje ji a pak mi ji vrátí třeba úplně nepochopenou. Tady promlouvám k Tobě. Vím, co je na druhý straně, vím, jakějma očima to čteš a jakým mozkiem to chápeš. Víš? A to, že to bude číst víc lidí, třeba se to bude i někomu líbit, což by mě u nás dvou pruděrek hodně překvapilo, je už taková přidaná hodnota. Ale já budu vědět, že na druhý straně seš Ty.

Jo!!!! A věděla jsi, že můj makedonskej děda dělá domácí víno? Nevěděla, vid'?

Proč bys to taky věděla, bys mi ho pak chtěla všechno zhamtat. Je červený, kyselý a voní těma dubovejma sudama, i když je v plastový lahvi, takže moc nevím, kde se tam ten dub vzal. Ale je tam! Fakt! ... Chtěla jsem teď rozvíjet myšlenku o božským domácím víně mýho dědy, když vtom se na mě můj manžel obořil: „Ty budeš ten blog psát na MÝM počítači??“

„Tsss...“

... Beru, řekni, dá se psát sedmilhářskej blog na manželově počítači?? Jasně, že ne!! To je, jak kdyby on šel na mejdan v mejch novejch lodičkách... že jo... to bych nesla dost těžce... on by se teda asi taky nesl dost těžce...

Hele, tak na naše nový dítě!!!!

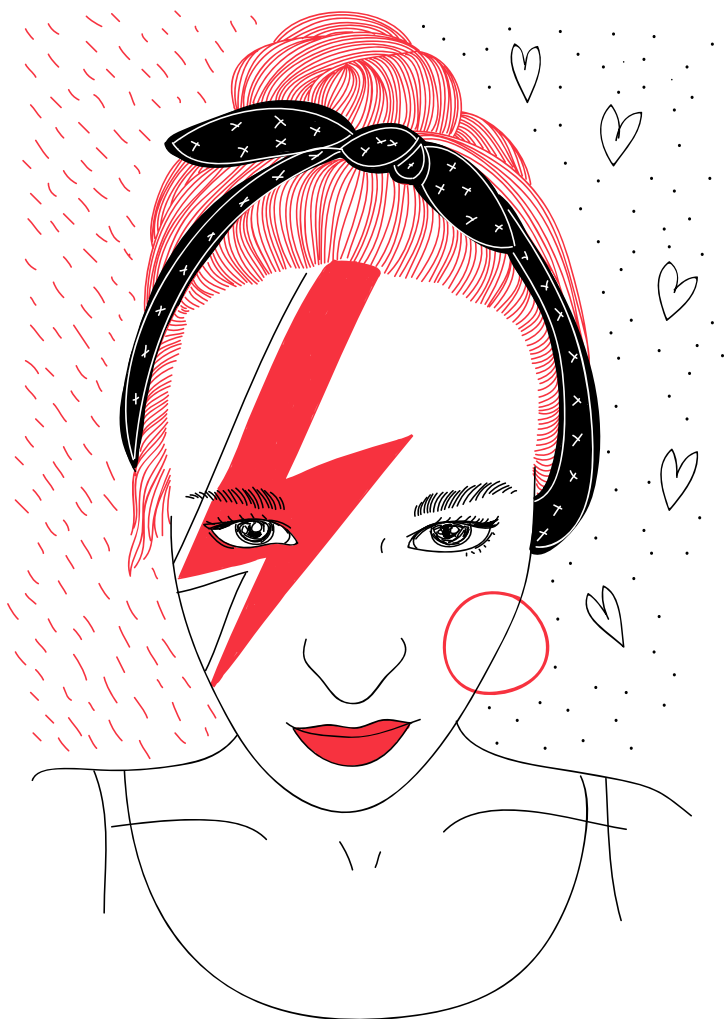
 Nejenom Tvá Marika

P. S. Taky se bojím, že budu dělat strašný pravopisný chyby a tak do týdne se budu muset odstěhovat na jinej kontinent...

Major Tom!

SOBOTA 16. SRPNA 2014

To je ta písnička, jak si po ní pátrala? Jaks ji slyšela u mě? Z Waltera Mittyho? Podle mě jsem trošku Tvůj hudební guru, že jo? Že jo?? Je krásná. A hlavně David Bowie! Jak má každý oko jiný... to je teda podle mě dost sexy.

Tak tuhle písničku si dneska pusť. Je jenom pro Tebe! Pro Mariku do deštivýho počasí. Poslechni si ten text... taky bys někam odjela jako já? Hmm... ona je totiž i pro mě. Dost se mi strefuje do nálady. Do mý cestovatelský nálady! Chápeš... Kdy budeme mít ještě možnost prostě vypadnout? Na půl roku třeba? *

Je doba neomezených možností, ale já jsem teda omezená dost. Možná spíš zbedněná. Prostě mám pocit, že kvůli svý práci odjet nemůžu a bla bla. Ale Ty jo!!

Představa, že jsem někde v Londýně... v Dublinu... na Zélandu – kdekoliv! A dělám tam třeba za barem! JÁ! **

Poslouchej, dělala jsi Ty vůbec někdy nákou brigádu? Asi ne, vid? Hned jsi začala hrát... jako já.

Ale to musí bejt vlastně tak dobrodružný! Všechny mý kamarádky dělaly nějaký brigády a já jim vždycky trochu záviděla. (Tohle zní teda úplně debilně – princezna si točí a závidí kámoškám, že někde dřou... haha. Ale Tobě to říct můžu. Ty mě totiž pochopíš.) Hele! A kolik potkáš lidí! Jenže. To je to. Jestli já je chci potkat. To bys taky celej život mohla někde trajdat a potkávat lidi místo toho, aby sis něco budovala DOMA. Ty jsi docela na to budování, vid? A já?

Já jsem teď asi rozněžnělá, zamilovaná, v novým bytě... no prostě já zas nejedu nikam.

 Berenika Bowie Kohoutová

P. S. Jedu teda maximálně zpívat na festák s Emilem. Zdravíme!

* **Marika 2016: Já už asi nikdy.**

** **Marika 2016: Noo, já myslím, že v kapitole Já mám nákej Londýn na salámu! si přijdeš docela na svý, haha.**

Pure Love, žádný love

PONDĚLÍ 18. SRPNA 2014

Takže, Maru,

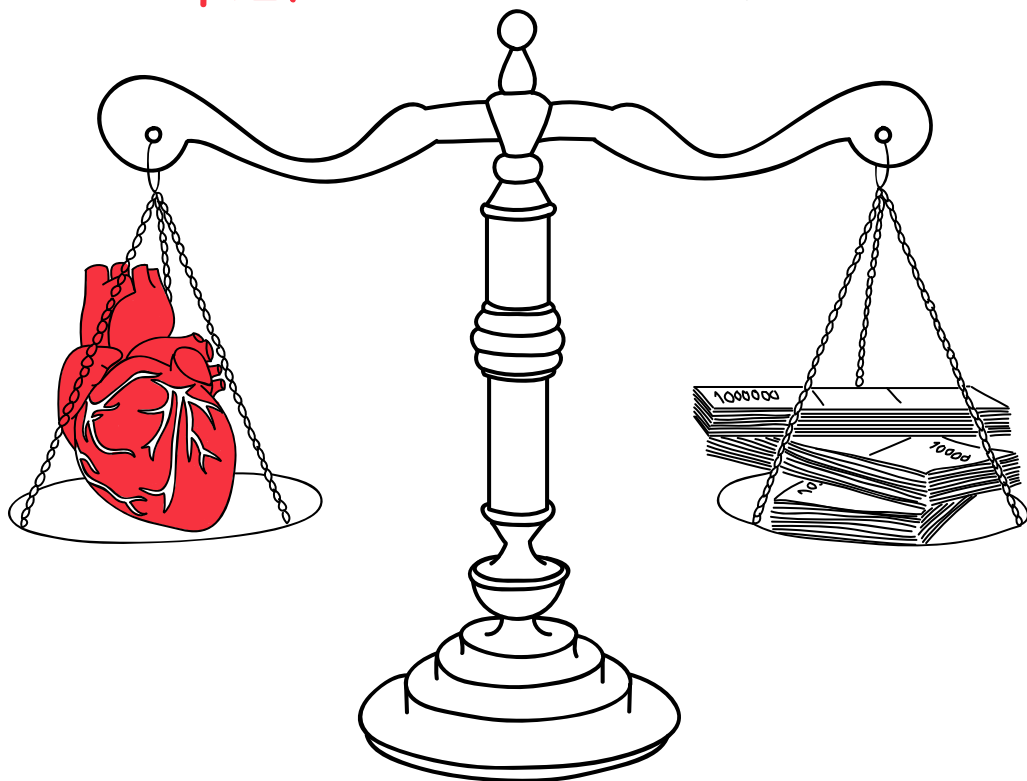
já byla na pracovní schůzce s M. CH. Kromě toho, že jsem se naprosto nadchla do naší spolupráce a bude to skvělý a úžasný a blabla (toho už bylo, že jo, ale tohle by mohlo fakt bejt pěkný).*

No ale i jsem si s nim dobře popovídala! A teď poslouchej. Hustil do mě svoje moudra (jako on je fakt moudřej, to není žádněj humor, to víš, že jo? A taky víš, že se s nim dobře povídá)... na druhou stranu, když ti někdo v jeho nízkym věku vypráví, jak to bude mít v životě a že tak to JE – tak JÁ! já se musím smát. PAMATUJEŠ, JAK JSEM MĚLA VE VŠEM JASNO PŘED ROKEM A PŮL?? Hahahaaaaaaa, jak je to teď všechno jinak! No, zkrátka se jal rozebírat můj život a já s nim. Dobře, tak TEĎ teda poslouchej.

Takže: Jdu si takhle včera po ulici a nezávisle na M. CH., se kterým jsem tou dobou měla teprve před schůzkou, se sama sebe ptám: Je lepší mít chlapa, kterej je trošku sráč (nemyslim nějak moc, rozhodně tady nemluvim o žádným domácím násilí)... ale prostě mít chlapa, kterej třeba dost chlastá, pak je trochu hnusnej/nepřijde dva dny domů/občas si někde ulítne/nebo si ani neulítne, ale tobě se svírá žaludek žárlivostí kamkoliv jde, protože mu prostě nevěříš, protože si NEUSTÁLE S NĚKYM ESEMESKUJE – příklad! / nebo je naopak nudnej/žárlivej/nebo si prostě NENÍ AŽ TAK UPLNĚ JISTEJ (áááááá!!!!!!)/nebo nevím co, ALE materiálně tě zajistí... ANEBO přijmout od někoho čistej nádhernej cit, bejt neustále bezmezně milována, smát se s nim dvacet čtyři hodin v kuse atd., ale prostě rozpočet je čistá nula (téměř). HM???

* **Berenika 2016: Tak abych to teď s odstupem času hezky zhodnotila: Samozřejmě to dopadlo tak, že spolu M. CH. dál chodíme na nekonečný kafička a tím to hasne. Ale jinak pro to děláme fakt maximum!!**

NENÍ LOVE JAKO LOVE.

A o tomhle jsme se pak bavili i na té schůzce. A on mě prostě přesvědčoval, že chlap MUSÍ ženu zajistit. Že žena ať si vydělává, kolik chce, ale ať si ty prachy taky, kam chce, strká, protože nemá platit NIC. A že já si zasloužím to a to a blablabla. Jenže co já si zasloužím, to vím nejlíp já. No a pak Ty. Ty možná dokonce líp než já! A on mi říká, že neexistuje jeden případ a druhý případ... jak jsem to popsala výš. Že je zkrátka jde zkombinovat. A já jsem si tam v naprostém šoku uvědomila, ŽE JSEM NIKDY NEZAŽILA, ŽE BY TO ŠLO ZKOMBINOVAT!?! Prostě u těch mejch zásadních vztahů jsem byla citově frustrovaná! Ale jo, asi měla jsem chlapa, co se takzvaně postará.

A teď k tomu hloupému slovu MATERIÁLNĚ. Vlastně nemluvim až tak úplně o penězích... jde prostě o to, že ty víš, že se na toho svýho muže můžeš ve všem spolehnout. Že když prostě bude průser, tak on ho vyřeší. Tak to je samozřejmě sakra důležitý... Ale na druhou stranu – já se o sebe postarám sama. Nebo se o mě postará máma. Táta. Ségra. Ty. Tereza. Nebo M. CH.! Když je tak chytřej, haha.

A teď prostě bilancuju, jestli jsem ta emancipovaná žena dvacátýho prvního století, co je šťastná s někým, s kým zažívá PURE LOVE... nebo jestli jsem ochotná třeba i trochu trpět za cenu toho, že mi můj chlap zaplatí hypošku.

... Hele! Ale ono to fakt asi jde nakombinovat, co...? Totiž ten sráč, co je bohatej... ten se nezmění. To prostě bude vždycky sráč. Ale ten člověk, co ještě není zkažený a umí milovat takovou tou naivní láskou... ten si doboru práci může najít vždycky, ne??

No vyjádři se k tomu, vdaná ženo!

 Tvá Berenika, řešitelka každá situace

P. S. Detaily ti odtajním v esemesce.

P. P. S. I když to tak vypadá, vlastně to nesouvisí s Klukem. Tomu teď chci věnovat svoje srdce, a né hlavu s rozumama. Veškerý moudra já jsem totiž ustála a rozhodla se, že nechci NIC ŘEŠIT. Jsem teď prostě třiadvacetiletý hipík. Ne paní, co rozjímá, jestli bude bydlet v rodinném domku, nebo v centru.

Přednáška vdané paní

PONDĚLÍ 18. SRPNA 2014

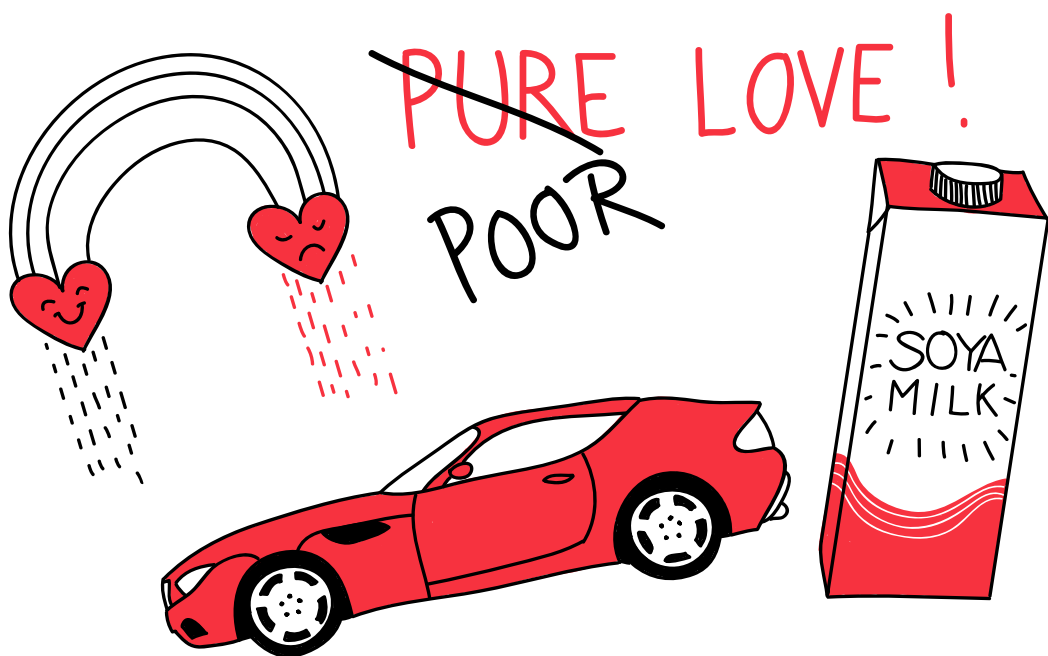
Beru, pomenu to, že mě takhle zatěžuješ po ránu, jo? Protože jsme z nějakýho důvodu obě přistoupily na to, že si budem k dispozici téměř 24 hodin denně.

Tak nejdřív by se ten člověk, co tohle řeší, v tomto případě Ty, měl zorientovat sám v sobě, né? Jaký požadavky na toho partnera má a co je pro něj v tom vztahu prioritní, potažmo co je pro něj prioritní v lásce. Já jsem třeba na začátku vztahu s P. vůbec nepřemýšlela o tom, kolik vydělává, popravdě mě ani nenapadlo nad tím přemýšlet. Nějak to jako vůbec nebylo na pořadu dne... to byly v tu chvíli úplně jiné věci (Pure Love, že jo...).

Mám dvě teorie, jo?

První teorie: To, jak moc na nějakým materiálu člověku ve vztahu záleží, si neseme ze svojí rodiny. Vidíš, jak to tam funguje, od dětství sleduješ, jak to maj vaši nastavený, vidíš i ty nedostatky a v dospělosti to aplikuješ na svůj vztah nebo na výběr partnera. Snažíš se buď splnit stejný model jako tvoji rodiče, anebo být ještě lepší, protože přece nebudeš jak máma s tátou... přece nebudeš opakovat jejich chyby, protože ty seš lepší samozřejmě... Už seš jejich nová a výkonnější verze. U nás to bylo tak, že jednu dobu vydělával víc táta a máma nic moc a všechno to škudlila. Pak zase vydělávala víc máma a já u ní nikdy nezaznamenala to, že by to snad tátovi někdy vyčítala nebo to mezi nima byl nějaký problém. A věřím tomu, že ona je na to pyšná, že jí to dodává pocit síly a nezávislosti. Proto já jsem po ní asi zvyklá nepovažovat za problém to, když mi chlap po prvním rande nedá nový bávo... Neee humor, ale víš, jak to myslím, né?

Víš co. Vaši se rozvedli, máma na vás byla sama a tys u ní viděla, jak by potřebovala, aby jí s těma dvouma cácorama někdo helfnul. Proto se teď

trochu chorobně upínáš u chlapa na tu jistotu, že on tě zajistí a budeš moct klidně usínat s pocitem, že dnes koupil sýry za 500 Kč, a že když budeš chtít, tak tam v té ledničce zítra budou zas. Že jo, nemám pravdu?? Že trochu mám?? Že jo??

Druhá teorie: Tys vždycky byla s klukama, který vydělávali víc než Ty nebo stejně. Takže seš od nich prostě rozmazlená. Seš zvyklá na nějaký standard. Takže to ber tak. Když seš teď s Klukem, naučíš se od něj, jak nebyť malicherná, roztažená, frackoidní a jak budeš ten držák třeba chvíli. A já myslím, že Ti rozhodně neuškodí trochu tý Poor Love Ježiši, je Ti 23, nebo kolik, já ani nevím...*

* **Berenika 2016: Tak tohle mě dost uráží! Ty jako nevíš, kdy mám narozeniny?!?!**

No a chceš si s někým teď nutně v nejbližších týdnech stavět dvojdomek??
NE!!! Tak se uklidni a uživej si to, že seš nezávislej hipík (myslím, že před
měsícem to byl ještě nezávislej pankáč, né?).

Jo, a kdybys mě furt neotravovala nějakějma vztahovejma nesmyslami,
tak bych dneska psala o sójovým latte.)

*Odbornice na mezilidské vztahy,
lásku, ekonomiku a sójové mléko*
 Marika

P. S. Na názorech M. CH. můžeš přesně vidět, v jakým vyrůstal zázemí. Ale já
ho mám ráda, protože je sebevědomej, a takový lidi se mi líbí. Oni totiž
pak moc nezáviděj a to je na nich super.

P. P. S. Jenom ještě k tý Tvý teorii, že sráč se nezmění. No ten se určitě
nezmění, ale trochu se bojím, že ten hodnej, nezkaženej by se
právě změnit mohl... ach jo... já už nevím... tak uvidíš, no...

A je to tady!

PONDĚLÍ 18. SRPNA 2014

Můj Kluk se rozhod, že nebude číst náš Sedmilhářkovej blog. Možná na mě bude dneska i naštvanej.

✿ *Berenika bez Kluka???*

P. S. A taky ho dost zajímá, kdo je M. CH.!*

* Berenika 2016: Tak pokud si Kluk koupil knížku, tak my mu tady teda odtajníme, že M. CH. je: šikovnej, sebevědomej, mladší než my!!! Dělá zajímavý filmy, má hodně peněz a během těch let, co ho známe, se z něj stal ultra hipster, i když říká, že ne!

Málo práce, hodně koláčů!

PONDĚLÍ 25. SRPNA 2014

Aneb když makám až od září, jsem na dovče. A prostě když mě nikdo nebude obsazovat a chtít, tak já budu furt někam jezdit a za chvíli budu děsně opálená a exotická jako... jako Vica Kerekes, ha! (Jenže ta není opálená, že jo. Ale exotická jo. Páč je ze Slovenska přece!) Hele, Mari!! Nebo bych mohla udělat kariéru v Chorvatsku, co? Jako na hranicích nás jako jediný totálně prohlédávali!! Prostě fakt bejt potetovanéj a jet na dovolenou, to je pak jasný, že máš všude herák, že jo!! Ta příšerná hraničářka se mi koukala do toaletky – no dovedeš si představit, co mám v toaletce!! Takže chorvatská policie už prostě ví, kdy bude mít Kohoutová krámy. Tak snad to aspoň zohledněj, až jim tady budu hysterčit.

No hele. Je to totálně CHEAP PUNK DOVČA, asi budu jíst jenom rohlíky a vokurky a pít Karlovačko.

 Tvá heráková princezna Berenika

P. S. Slíbilas mi z Makedonie ajvar, kde je??

P. P. S. Koupim si ho tady, abys věděla.

Hele, a ta moje šíleně magorská rodina... ani jsem Ti to nestihla říct!! Se zblázníš. Nebo umřeš smíchy. Nebo mě adoptuješ!!

Stáhni mi to!

PONDĚLÍ 25. SRPNA 2014

Tuhle větu teď opakuju mýmu P. asi 10× denně.

A neeeeeee netýká se to žádný části oděvu... (ježiši, dneska jsem teda obzvlášť třeskatě vtipná.

Ne. Beruuu?? Já Ti to musím říct a Ty mě musíš pochopit (ostatně kvůli tomu žiješ, abys mě chápala).

Já nevím, na jaký planetě jsem celou dobu spala, nebo už jsem fakt přepracovaná. Ale totálně si ulítávám na... uff... řeknu to... joooo, prostě to normálně řeknu... Hře o trůny!!!!

Ehm... Bere? Seš tam ještě?? Vzpřičil se ti v krku ten suchej rohlík??? Kliiiid... dejchej, zapij to Karlovačkem.

Jako já jsem věděla, že jsem trochu opožděná a že mi nějaký věci docvakávají trošku pomalejc. Znáš mě, já se vždycky proberu, až když všichni maj desku Lany Del Rey naposlouchanou od začátku do konce, a já Ti volám, že jsem objevila supr hudbu, že jo... Ale s Hrou o trůny to je, myslím, taky slušnej výkon... no nic, hele, já se jdu koukat.

Jen jsem Ti chtěla říct, že nějaký Tvoje zážitky z dovolený mě teď absolutně nezajímaj. Necpi mi je, protože mám před sebou poslední díl první série a s tím nemůžeš soupeřit...

 Zablokovaná Marika

P. S. Včera jsem byla na otevírání kosmetickýho salonu, dostala jsem tam strašně moc dárků a nic Ti nedám.

P. P. S. Můžeš mi říct, co mám doma asi dělat jinýho, než čumět na Hru o trůny, když mám bloklej krk a vypadám takhle?

P. P. P. S. Přestaň se škodolibě tlemit. Taky na tebe dojde.

New Piercing? New Tatoo? New Boy!

ÚTERÝ 2. ZÁŘÍ 2014

Dobře... přiznávám, že nemít Tě tak dlouho na očích je pro mě dost nezvyk. Ono u Tebe taky, když jedeš do Chorvatska, člověk nikdy neví, jestli dojedeš do Chorvatska, nebo třeba na Kanáry..., s vysvětlením, že sis prostě jela nějak na druhou stranu a ups.

Jestli se nevrátíš a nebudeš mít místo kroužku v nose (kterej nenávidím a veřejně se přiznávám, že jsem s ním nikdy nesouhlasila) třeba kovadlinu.

Taky doufám, že nebudeš mít přes celý záda vytetovaný I LOVE CROATIA a nebudeš mi tvrdit, že ten rybář, co Ti to tam vyryl třpytkou, byl fakt hustej...

A nezapomeň! Máš s sebou Kluka! Ne, že přijedeš, já se Tě zeptám, kde je, a Ty řekneš:

„Kdo? Kluk? ... Joooo, počkej... Já si jen pamatuju, že stál minulej čtvrtek vedle mě, když jsme si kupovali grilovaný krevety, a pak už nevím...“*

Taky by mě dost zajímalo, kdo Ti balil kufr, když jsem tam nebyla. Když jsem Tě totiž viděla naposledy se o to pokoušet, málem jsem se rozbrečela dojetím, jak někdo může být tak bezelstně rozhozen z toho, že když tam dá tričko zmuchlaný do koule, tak se tam vejdu JENOM DVĚ???!!!! Musím říct, že v tu chvíli, když jsem Tě viděla v Seattlu na hotelu, jak Tě právě přepral kufr, jsem si uvědomila, že mě prostě potřebuješ... A taky to, že mám asi slabost pro slabší jedince...

Hele, musím běžet.

I. je nemocná, jdu jí koupit polívku. Si myslíš, že mám na starosti jen Tebe??

 Zahradnice Marika

P. S. Už je to rok. Víš to? Stoupla jsem si po roce na to samý místo, kde se to stalo. A koukala přesně tam, kam jsem koukala loni, když jsem se vdávala.

P. P. S. Možná si to budu fotit každě rok. A budu pozorovat, jak se mění místa... a jak se mění lidi...

P. P. P. S. Noooo, tak teď jsem se sama dojala, tak se jdu vyplakat...

P. P. P. P. S. Pokouším se z avokádový pecky vypěstovat kytku... Zatím nic... Ach jo...

* **Marika 2016: Ale skoro to nějak takhle dopadlo, ne?**